

'Huddersfield' u ZKM-u: Čovjek mora biti lud da bi bio normalan

- Autor: [E. K./Hina](#)
- Zadnja izmjena 28.10.2018 12:30
- Objavljeno 28.10.2018 u 12:05

Predstava 'Huddersfield', premijerno postavljena u subotu 27. listopada u Zagrebačkom kazalištu mladih (ZKM), slojevita je psihološka drama o paklu egzistencijalnog beznada poslijeratne tranzicije u cijelosti ispričana kroz kompleksne osobne povijesti i međusobne odnose protagonista, koju su redatelj Rene Medvešek i glumci teatra u Teslinoj ulici uobličili u dinamičnu i dirljivu kazališnu igru u maniri najvećih ZKM-ovih uspješnica

Likovi nagrađivanog teksta suvremenog srpskog dramatičara **Uglješe Šajtinca** zarobljeni su u limbu otužnoga svijeta urbane provincije, u priči o pokušaju preživljavanja u društvu paraliziranom stagnacijom, iz koje se rađa emocionalna obamrlost, pa onda i moralno mrtvilo.

Nitko nije pošteđen – u tom se komadu svi hrvaju s traumama, a povratak staroga prijatelja nakon deset godina izbjivanja bit će onaj otonac koji će pokrenuti lavinu potresnih osobnih preispitivanja i međusobnih sučeljavanja u mračnoj priči o propuštenim prilikama, izgubljenim generacijama, odrastanju i sazrijevanju, pretočenoj u dirljivu, toplu i povremeno vrlo duhovitu predstavu.

Vrativši se iz Engleske – gradića Huddersfielda, gdje se sklonio od rata i vojske, završio fakultet i sagradio pristojan život – **Igor** (Adrian Pezdirc) nalazi stare prijatelje u različitim prilikama; dok se **Duks** (Robert Budak) muči radeći od jutra do mraka kako bi si nekako osigurao egzistenciju, **Rac** (Dado Ćosić) se unaprijed predao – kad ne mora trpjeti kaprice oca alkoholičara (Damir Šaban), povremeno radi na radiju, mijenja djevojke, drogira se, gleda stare filmove i mrzi cijeli svijet, a najviše samoga sebe.

Ne posjeduje ništa, ništa nije postigao, i ne vidi mogućnost ikakve promjene, pa se smjestio na sigurno iza golemog zida cinizma osobe koja tvrdi da joj ništa niti ne treba.

Šajtinac radnju smješta na početak 2000. godine u manji grad u Srbiji; u hrvatskoj se inačici, u adaptaciji i dramaturgiji **Tomislava Zajeca**, radnja odvija u Karlovcu. No, mjesto na kojemu se razotkrivaju unutarnje drame trojice glavnih protagonista zapravo je jedno univerzalno mjesto osuđenosti na gluho trajanje.

Epicentar drame odvija se u Racovu stanu. U toj ga prljavoj neurednoj rupi iz koje je otac već odnio sve što se moglo prodati obilaze trenutna djevojka, srednjoškolka Milica (Tina Orlandini) i psihički bolesni susjed Ivan (Mateo Videk). Tu se, kroz niz kompleksnih dijaloških i fizičkih sudaranja izazvanih Racovim prokuljalim očajem odigrava traumatično raslojavanje njihovih pojedinačnih intimnih tragedija.

Kao jedina vanjska protuteža tom unutarnjem previranju i Racovim svjetonazorskim promišljanjima pojavljuje se književnik (**Filip Nola**) koji kao gost u njegovoj tjednoj radijskoj emisiji predstavlja svoju knjigu o mitologizaciji povijesti.

Pokazuje se da ništa nije crno-bijelo, da nema jednostavnih odgovora niti lakih rješenja, a da je cinizam rođen iz očaja moćno i destruktivno oružje.

Iako se praktički čitava odvija u interijeru, predstava nije nimalo statična – psihološka razdraženost likova odražava se u naglašenom tjelesnom nemiru koji glumci ZKM-a uobličuju u intenzivnu, uvjerljivu i fizički moćnu glumačku suigru čija emocionalna snaga koketira s psihozom, bijesom, ali i tugom, u predstavi koja govoreći o gubitku iluzija upozorava na gubitak ljudskosti, možda ispravno detektirajući da čovjek prvo mora biti lud, da bi postao normalan.